

شناسایی سریع هلیکوباکترپیلوری توسط روش ملکولی PCR در مقایسه با تست اوره آز سریع (RUT)

سمیه اله کرمی^{۱*}، محمدحسن شاه حسینی^۲، نسیم حیاتی رودباری^۳، داوود اسماعیلی^۴

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه میکروبیولوژی

^۲دانشیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شهر قدس، گروه میکروبیولوژی

^۳موسسه ایرانیان ژن فنآور (IGF)، تهران، ایران

^۴استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، گروه زیست شناسی

استادیار، دانشگاه بقیه الله، دانشکده علوم پزشکی، گروه میکروبیولوژی

چکیده

سابقه و هدف: هلیکوباکترپیلوری (*H.pylori*) به عنوان یک عامل عمده خطر زخمهای معده و دوازدهه و سرطان معده شناخته شده است. روش های مختلفی برای تشخیص این میکروارگانیسم شناخته شده که متداول ترین آن ها به خصوص در بیمارانی که تحت آندوسکوپی قرار می گیرند، تست اوره آز سریع (RUT) می باشد، اما این تست برای ایجاد نتایج مثبت و منفی کاذب بالقوه می باشد. لذا بکارگیری روشی سریع، ساده و آسان اما با دقت بالا جهت تایید این تست در آزمایشگاه ها مورد نیاز می باشد. هدف این مطالعه ارزیابی ارزش تشخیصی تست اوره آز سریع در قیاس با روش ملکولی PCR در شناسایی هلیکوباکترپیلوری می باشد.

مواد و روش ها: این مطالعه بر روی ۱۰۰ نمونه ی بیوپسی بدست آمده از بیماران مبتلا به سوء هاضمه که تحت آندوسکوپی قرار گرفته بودند انجام شد. تست اوره آز سریع بر روی تمامی نمونه ها صورت گرفت و سپس تست PCR با پرایمرهای طراحی شده جهت ژن *glmM* صورت پذیرفت. ارزش تشخیصی تست های RUT و PCR با استفاده از نرم افزار SPSS مورد بررسی های مقایسه ای قرار گرفت. **یافته ها:** محصول تست PCR بهینه شده با طول ۲۰۱ جفت باز به درستی تکثیر یافت و بر روی ژل الکتروفورز مشاهده گردید. بررسی پرایمرهای انتخاب شده با DNA های مختلف، اختصاصیت بالایی را نشان داد. حساسیت تست PCR به تعداد ۱۰ باکتری (10CFU) با اختصاصیت ۱۰۰٪ بود. در این مطالعه ۸۵٪ از نمونه ها توسط تست PCR شناسایی شدند در حالیکه تنها ۶۳٪ از آنها توسط RUT شناسایی شدند.

نتیجه گیری: در این مطالعه ثابت شد که تست PCR به دلیل حساسیت و اختصاصیت بالا می تواند جهت تشخیص هلیکوباکترپیلوری در نمونه های بالینی و نمونه های بدست آمده از تست اوره آز مورد استفاده قرار گیرد.

کلمات کلیدی: هلیکوباکترپیلوری، ژن *glmM*، PCR، تست اوره آز سریع، بیوپسی.

مقدمه

عفونت های مزمن در انسان بوده و در کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته به ترتیب در مجرای گوارش ۹۰ و ۳۰-۵۰ درصد از افراد کلونیزه می شود (۳۰). این باکتری عامل طیف متنوعی از عفونت ها، از یک گاستریت (Gastritis) ساده تا زخم معده،

هلیکوباکترپیلوری (*Helicobacter pylori*) یکی از شایع ترین

آدرس نویسنده مسئول: دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

تهران، گروه میکروبیولوژی

Email: skarami77@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۹۲/۰۱/۲۷

تاریخ پذیرش: ۹۲/۵/۲

لنفوما و سرطان معده است (۲۳،۲۶). در حال حاضر روشهای مختلفی برای تشخیص عفونت با هلیکوباکتر پیلوری مورد استفاده است که به دو دسته تهاجمی (نیازمند نمونه گیری از بافت معده) و غیر تهاجمی تقسیم می شوند (۹). از جمله تستهای تهاجمی می توان به تست اوره آز سریع (RUT^۱) و روش مولکولی PCR و بررسی بافت شناسی و از آزمایشهای غیرتهاجمی به تست اوره تنفسی (UBT)^۲ (و تست آنتی ژن مدفوعی^۳ اشاره کرد (۴،۱۵). کشت باکتری از روشهای دیگر تشخیصی است که به دلیل وقت گیر بودن و وجود مشکلات تکنیکی، چندان مورد استقبال نبوده و برای تشخیص و نیز ارزیابی حساسیت آنتی بیوتیکی باکتری متداول نمی باشد. تستهای سرولوژیک نیز برای تشخیص هلیکوباکتر پیلوری پیشنهاد شده اند که کم هزینه و سریع بوده و به عنوان تستهای غربالگری اولیه شناخته می شوند. با این وجود ارزش تشخیصی نسبتاً پایین آزمونهای سرولوژیک برای ارزیابی عفونت فعال باعث شده است که با روشهای دیگر جایگزین شوند. به علاوه نتایج سرولوژی مثبت لزوماً بیانگر وجود عفونت نیست؛ بنابراین پس از ریشه کنی عفونت نمی توان از این روش استفاده کرد (۱۲،۱۷). آزمون UBT نیز فرآیندی وقت گیر بوده و نیازمند تجهیزات گران قیمت است. تلاش های متعددی برای کشت هلیکوباکتر پیلوری انجام شده اما جداسازی باکتری به علت دشواری کشت، تنها در موارد معدودی موفقیت آمیز بوده است (۸، ۲۰، ۲۹).

هلیکوباکتر پیلوری به دلیل داشتن فعالیت اوره‌آز، اوره را به آمونیاک و دیاکسید کربن تبدیل میکند. آمونیاک با تغییر pH محیط در حضور فنلرد باعث تغییر رنگ محیط میشود. این تست به دلیل اثبات سریع عفونت در داخل اتاق آندوسکوپی کاربرد فراوانی دارد و نسبت به هیستولوژی و کشت ارزش اقتصادی دارد. حساسیت این تست بستگی به تراکم ارگانیزم دارد. هنگامیکه ارگانیزمها فراواناند، دارای حساسیت بالا و در زمان کم بودن تعداد ارگانیزم حساسیت تا ۳۰ درصد پایین می‌آید. بنابراین، این تست در زمان درمان سودمند نیست و تا ۲۴ ساعت بعد از تلقیح بیوپسی قابل تغییر است (۱۴، ۲۵).

Rapid Urease Test ۱

Urea Breath Test ۲

Helicobacter pylori Stool Antigen ۳

بین روش های مولکولی روش PCR رایج تر بوده و برای تکثیر DNA هلیکوباکتر پیلوری در بیوپسی به کار می رود. به طور کلی لزوم وجود و طراحی تکنیک های تشخیص مولکولی زمانی مورد توجه قرار گرفت که مشخص شد روش های متداول تشخیص بیماری های عفونی، دارای حساسیت پایینی بوده و همچنین گاهی میکرو ارگانیزم ها قادر به رشد در محیط آزمایشگاه نبوده، نیاز به محیط کشت پیچیده ای دارند و یا زمان انکوباسیون برای رشد طولانی است. تکثیر اسید نوکلئیک و روش های هیبریداسیون، بیومولکول ها را در نمونه های بالینی تشخیص داده و در کوتاه کردن زمان لازم برای تشخیص و تعیین میکرو ارگانیزم در نمونه های بالینی مؤثر می باشند (۷). از این روش برای تشخیص هلیکوباکتر پیلوری در بیوپسی معده، عصاره معدی، پلاک دندان و مدفوع استفاده میشود. آزمون PCR به دلیل پیچیدگی نسبت به سایر روشها از قبیل کشت، RUT و سرولوژی، اغلب در مواردی که نمونه آلودگی شدید به فلور نرمال دارد یا تعداد باکتری بسیار کم است مزیت فراوانی داشته و حساسیت بسیار بالایی را به دست میدهد و به همین علت مورد توجه قرار گرفته است (۴). مطالعات متعددی در سراسر دنیا جهت بررسی ارزش تشخیصی این تست صورت گرفته است. هر چند این مطالعات از نظر نتایج حاصله تا حدودی متفاوت می باشند ولی در مجموع به نظر می رسد که بخش بزرگی از مطالعات عموماً این آزمایش را به عنوان یک روش مناسب تشخیصی قابل قبول می دانند (۲، ۳، ۶، ۸، ۱۰، ۱۳، ۱۵، ۱۸). چندین لوکوس از DNA هلیکوباکتر پیلوری به عنوان هدف مورد استفاده قرار میگیرد که شامل 16S rRNA، ژنهای اوره‌آز A و B و ژن *glmM* (*UreC*) که کد کننده فسفوگلوکوموتاز می باشد که در مطالعات متعددی اختصاصیت بالای روش PCR با هدف ژنی *glmM* در تشخیص هلیکوباکتر پیلوری به اثبات رسیده است (۱۹). هدف از مطالعه حاضر ارزیابی ارزش تشخیصی تست PCR با هدف ژنی *glmM* به عنوان روش استاندارد، سریع و دقیق با حساسیت و اختصاصیت بالا نسبت به روش RUT در تشخیص عفونت هلیکوباکتر پیلوری در بیماران مبتلا به سوء هاضمه و ناراحتی های معده می باشد.

مواد و روش ها

آغازگرها

آغازگرهای (Primers) مورد استفاده جهت بررسی حضور ژن *glmM* در سویه های هلیکوباکتریپیلوری جدا شده از بیماران در روش PCR، با استفاده از نرم افزار Primer explorer طراحی گردیدند. این آغازگرها باعث سنتز محصولی با طول ۲۰۱ جفت باز شدند.

جدول ۱: توالی آغازگرها

نام ژن	توالی پرایمر	اندازه محصول PCR
<i>glmM</i>	'H.p-F:5'-acgccctttctctcaag-3 'H.p-R:5'-cgcctgttttagcgtaat-3	201bp

PCR

در این مرحله با استفاده از آغازگرهای اختصاصی در واکنش PCR، وجود وجود ژن *glmM* در نمونه ها بررسی شد. واکنش ها در حجم ۲۵ میکرولیتر حاوی بافر PCR 1x، ۰/۵ میکرولیتر مخلوط dNTP، ۰/۴ میکرولیتر DNA پلیمرز (Taq) Taq (DNA Polymerase) و ۰/۷۵ میکرولیتر $MgCl_2$ ، ۱۰ میکرولیتر از آغازگرها، ۵ میکرولیتر DNA الگو و ۱۴ میکرولیتر آب دوبار تقطیردیونیزه (DDW) انجام شد. پس از تهیه مخلوط اصلی (Master mix) و پوشاندن آن با روغن معدنی، فرایند در دستگاه Thermo-cycler با دماهای زیر انجام گرفت. الف- ۳۰ ثانیه واسرشتگی در ۹۳ درجه سانتی گراد ب- ۲۰ ثانیه اتصال در ۵۴ درجه سانتی گراد ج- ۲۰ ثانیه مرحله طویل سازی در ۷۲ درجه سانتی گراد. تعداد کل چرخه های حرارتی جهت تکثیر ۴۰ چرخه بود. سپس محصول PCR با استفاده از ژل آگارز دو درصد در کنار نشانگر (Marker) DNA ladder 50bp الکتروفورز شده و با سایبرگرین رنگ آمیزی و بررسی شد (شکل ۱)

کلون کردن

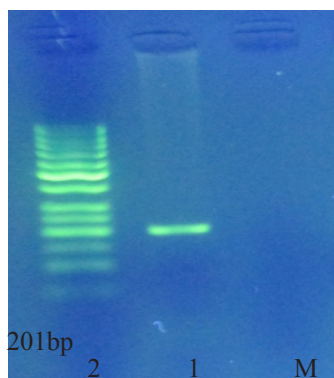
در مرحله بعد، عمل کلون کردن قطعه ۲۰۱ جفت بازی بعد از خالص سازی محصول PCR با استفاده از کیت T/A Cloning کمپانی فرمنتاس (Cat:k1214) و در وکتور pTZ57R این کیت،

در این مطالعه، ۱۰۰ بیمار مبتلا به ناراحتی های معدی و زخم معده مراجعه کننده به بخش آندوسکوپی بیمارستان بقیه اله تحت بررسی قرار گرفتند. بیماران توسط پزشک متخصص تحت آندوسکوپی قرار گرفتند. از هر بیمار نمونه بیوپسی از ناحیه آنتروم (Antrum) معده گرفته شد و نمونه ها بطور مستقیم با استفاده از تست اوره آز سریع جهت تشخیص هلیکوباکتریپیلوری در آنها بررسی شدند. این تست بر اساس تغییر رنگ محیط از زرد به صورتی با تبدیل اوره به آمونیاک در حضور معرف فنل رد صورت پذیرفت. نتایج تست اوره آز سریع پس از تلقیح، پیگیری و یادداشت شد. سپس از تمامی نمونه ها استخراج DNA به روش DNG Plus جهت تشخیص ملکولی هلیکوباکتریپیلوری صورت پذیرفت. به منظور بهینه نمودن تست PCR، سوش هلیکوباکتریپیلوری (N:oc30) از مرکز تحقیقات بیماری های گوارش و کبد دانشکده پزشکی دانشگاه شهید پزشکی تهیه گردید و سپس سوش هلیکوباکتریپیلوری با استفاده از محیط بروسلا بلاد آگار تحت شرایط میکروآنروفلیک در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد پس از ۶ روز کشت گردید. سپس از سوش ذکر شده به روش DNG Plus استخراج DNA صورت گرفت.

استخراج DNA از نمونه های بیوپسی

بطور خلاصه به $100 \mu l$ از نمونه بافت بیوپسی معده مقدار $15 \mu l$ پروتئاز K اضافه شد، سپس در دمای ۷۲ درجه به مدت ۱۰ دقیقه انکوبه گشت. $400 \mu l$ محلول لیز کننده DNG به آن اضافه شد و حدود ۵ ثانیه ورتکس گردید. $350 \mu l$ الکل ایزوپروپانول به مخلوط فوق اضافه شد و ۱۰ بار وارونه گردید و ۱۰ دقیقه با دور 10000 rpm سانتریفوژ گردید. پس از تخلیه کردن مایع رویی، به رسوب $1000 \mu l$ الکل ۷۰٪ اضافه شد سپس ۵ دقیقه با دور 12000 rpm سانتریفوژ گشت. پس از تخلیه مایع رویی، در Dry plate در دمای ۶۵ درجه سانتیگراد قرار گرفت تا کاملا الکل موجود در لوله از بین برود. پس از خشک شدن کامل، $50 \mu l$ آب دوبار تقطیر استریل دیونیزه اضافه گردید و برای بهتر حل شدن DNA در آب حدود ۵ دقیقه دوباره لوله در Dry plate در دمای ۶۵ درجه سانتی گراد قرار داده شد. محلول حاصل در فریزر در دمای ۲۰- درجه نگهداری گردید.

انجام گرفت.

تعیین حساسیت تست PCR بهینه شده

جهت تعیین حساسیت تست PCR بهینه شده، سوسپانسیونی از کشت تازه هلیکوباکتریپیلوری (N:oC30) که غلظت آن در $10^6 \text{CFU}/\times 0.9$ با استفاده از لوله 0.5 مک فارلند حاصل بود تهیه گردید. استخراج DNA از سوسپانسون صورت گرفت و از DNA استخراجی، به روش رقت های سریالی، رقت های 10^{-1} تا 10^{-6} تهیه گردید و توسط PCR مورد ارزیابی قرار گرفتند.

تعیین اختصاصیت تست PCR بهینه شده

اختصاصیت تست PCR بهینه شده، به دو صورت مورد بررسی قرار گرفت که ابتدا بصورت تئوری از طریق بانک ژنی و فانکشن nBlast و سپس بصورت عملی در آزمایشگاه بود که پرایمرهای مورد استفاده جهت تکثیر انواع مختلف DNA شامل انسان، موش، ساکارومیسس سرویزیه، مایکوباکتریوم توبرکلوزیس، سالمونلا، استرپتوکوکوس پنومونیه و سودوموناس آئروژینوزا بکار گرفته شد و سپس توسط تست PCR مورد ارزیابی قرار گرفتند.

نتایج

تست PCR با استفاده از DNA استخراج شده از هلیکوباکتریپیلوری (N:oC30)، بهینه گردید. بدین منظور پس از استخراج DNA از باکتری، غلظت محلول حاوی DNA ژنومی سه مرتبه اندازه گیری شده و متوسط غلظت به عنوان غلظت واقعی در نظر گرفته شد. سپس این محلول با آب مقطر استریل رقیق شده تا غلظت نهایی $1 \text{ ng}/\mu\text{l}$ به دست آید. با پیدا کردن جایگاه اتصال پرایمرها بر روی توالی هدف *UreC* توسط شرکت ماکروژن کره، مشخص شد که محصول PCR بدست آمده از این طریق باید 201 جفت باز طول داشته باشد. پس از انجام واکنش PCR برای اطمینان از انجام صحیح واکنش، محصول آن بر روی ژل آگارز 2% الکتروفورز گردید. قطعه DNA تکثیر شده حاصل از PCR با طول حدود 201 جفت باز، در شکل ۱ قابل مشاهده می باشد.

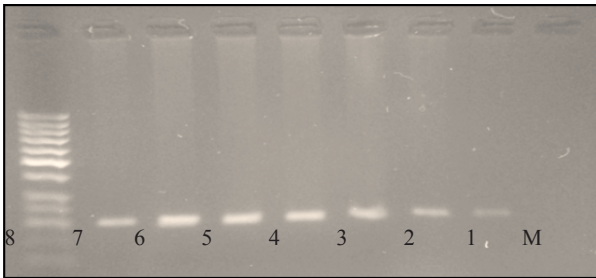
شکل ۱: نتیجه حاصل از PCR ژن *glmM* بر روی ژل آگارز 2% ستون M، DNA Ladder 50 bp، ستون ۱ باند 201 bp مربوط به تکثیر بخشی از ژن *glmM*، ستون ۲ کنترل منفی را نشان می دهد.

در این مطالعه، 100 نمونه بیوپسی جدا شده از بیماران مبتلا به ناراحتی معده جهت تشخیص حضور هلیکوباکتریپیلوری در آنها توسط تست اوره آز سریع (RUT) و PCR مورد ارزیابی های مقایسه ای قرار گرفتند. با توجه به نمودار ۱، از 100 نمونه مورد مطالعه، 63 نمونه براساس تست اوره آز سریع از نظر هلیکوباکتریپیلوری مثبت شناخته شدند. در آزمایشات به عمل آمده، از میان 100 نمونه، 85 نمونه توسط تست PCR از لحاظ حضور هلیکوباکتریپیلوری در آنها مثبت ارزیابی گردیدند. در این آزمایش، 23 نمونه ی با تست اوره آز منفی، دارای جوابهای مثبت توسط آزمون PCR گشتند، این نتایج نشان داد که تست PCR از حساسیت بسیار بالاتری نسبت به روش RUT در شناسایی هلیکوباکتریپیلوری برخوردار می باشد.

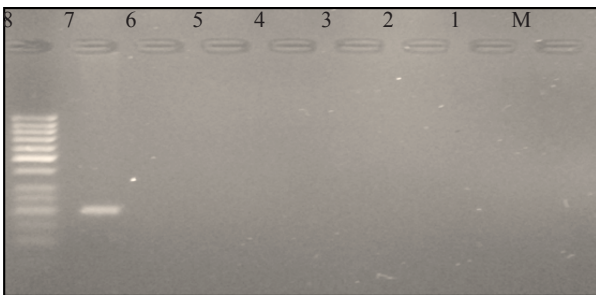
نمودار ۱: مقایسه نتایج حاصل از تست اوره آز سریع و آزمون PCR در شناسایی هلیکوباکتریپیلوری بر روی نمونه های بیوپسی

وضعیت میانگین PCR و RUT		
	PCR	RUT
فراوانی Valid	۱۰۰	۱۰۰
میانگین	۱/۱۵	۱/۳۷

جدول ۲: وضعیت میانگین PCR و RUT

شکل ۲: تعیین حساسیت تست PCR. ستون M، 50 bp DNA Ladder، ستون ۱ کنترل مثبت، ستون ۲ تا ۸ به ترتیب شامل ۱۰^۵، ۱۰^۶، ۱۰^۷، ۱۰^۸، ۱۰^۹، ۱۰^{۱۰}، ۱۰^{۱۱}، ۱۰^{۱۲} DNA هلیکوباکتریپیلوری (N:Oc30) می باشد.

شکل ۳: تعیین اختصاصیت تست PCR با پرایمر های اختصاصی هلیکوباکتریپیلوری. ستون M، 50 bp DNA Ladder، ستون ۱ هلیکوباکتریپیلوری، ستون ۲ تا ۸ DNA های غیر هلیکوباکتریپیلوری می باشد.

بحث

با توجه به اهمیت بالینی هلیکوباکتریپیلوری و بیماری های مرتبط با آن، روش های مختلفی برای شناسایی این عفونت ارائه شده است. یکی از روش های متداول جهت تشخیص هلیکوباکتریپیلوری در نمونه های بیوپسی تست اوره آز سریع می باشد که نشان داده شده که حساسیت این روش زمانیکه تعداد باکتریهای موجود در نمونه، اندک باشند غیر قابل اعتماد میباشند (۱۸) به علاوه این تست، برای ایجاد نتایج مثبت کاذب به علت حضور سایر باکتریهای اورهاز مثبت و یا نتایج منفی کاذب در بیمارانی که بازدارنده های پمپ پرتون را مصرف میکنند بالقوه می باشد (۱۱، ۲۴). با توجه به اجتناب از مشکلات و محدودیت های تست های رایج از قبیل تست اوره آز سریع، جستجوی توالی های

میانگین خطای معیار	انحراف معیار	میانگین	تعداد	آزمون
۰/۰۴۹	۰/۴۸۵	۱/۳۷	۱۰۰	RUT

جدول ۳: مقایسه میانگین دو روش PCR و RUT

مقدار آزمون در جداول ۲ و ۳ که با استفاده از آزمون T دو گروه مستقل نرم افزار SPSS بدست آمد، نشان می دهد که با اطمینان ۹۹٪ و سطح خطای کوچکتر از ۰/۰۱ تفاوت آمار معنی داری بین دو میانگین واقعی (RUT) و مفروض (PCR) وجود دارد. ضمن آن که، بر اساس نتایج این جدول، مقدار میانگین واقعی (۱/۳۷) از مقدار میانگین مفروض (۱/۱۵) بالاتر است. بنابراین، تفاوت این دو میانگین مورد پذیرش قرار می گیرد و می توان نتیجه گرفت روش PCR دقیق تر از روش RUT است.

T (آماره آزمون)	Test value=1.15				تفاوت نقطه ای با اطمینان ۹۵٪	
	درجه آزادی	Sig. ((2-tailed))	اختلاف میانگین	حد بالا	حد پایین	
						حد بالا
RUT و PCR	۹۹	۰/۰۰۰	۰/۲۰۰	۰/۳۲	۰/۱۲	

حساسیت تست PCR بهینه شده با استفاده از تهیه رقت های مختلف DNA از سوش استاندارد هلیکوباکتریپیلوری (N:Oc30)، صورت گرفت. حساسیت تست PCR بهینه شده در این آزمایش، به تعداد ۱۰ باکتری به دست آمد (شکل ۲). در تعیین اختصاصیت تست PCR، این تست به درستی قادر به شناسایی هلیکوباکتریپیلوری (N:Oc30) بود و این در حالی بود که DNA مربوط به غیرهلیکوباکتریپیلوری، توسط پرایمرهای این تست قابل تکثیر نبودند (شکل ۳).

ترین و اختصاصیترین روش در مقایسه با سایر روشها می باشد. دکتر شهامت نشان داد که ژن *glmM* به عنوان مطمئنترین هدف برای شناسایی هلیکوباکتریپیلوری بوسیلهی روش PCR است. او با استفاده از ترکیب دو روش حساس مبتنی بر PCR که یکی ژن *glmM* و دیگری منطقی متغیر فرا دست ژن *16SrRNA* را مورد هدف قرار می دهد به شناسایی هلیکوباکتریپیلوری در نمونه ها پرداخت که از یکسو تکثیر ژن *glmM*، شناسایی اختصاصی هلیکوباکتریپیلوری و سایر گونه های هلیکوباکتر را فراهم سازد و از سوی دیگر، منطقی فرا دست *16SrRNA* حضور سایر گونه های غیر هلیکوباکتر را تأیید کند. این روش، شناسایی سریع فرم های ماریچی و کوکوئید هلیکوباکتریپیلوری در جوامع میکروبی مخلوط با حساسیت ۰/۱ pg را مهیا ساخت (۲۸). از آنجا که هدف مورد استفاده در آزمایشات ما نیز ژن *glmM* بود، با حساسیت بالایی گونه هلیکوباکتریپیلوری به طور اختصاصی در نمونه ها شناسایی شد اما حساسیت برآورد شده در آزمایش دکتر شهامت به دلیل هدف قرار دادن دو ژن، بالاتر از حساسیت بدست آمده در آزمایشات ما بود. Kisa و همکارانش در سال ۲۰۰۰ در یک بررسی با روش Nested PCR با هدف ژن *UreA*، حساسیت و اختصاصیت ۱۰۰٪ را بدست آوردند (۲۱). این آزمایش با اسفاده از پرایمرهای آشیانه ای به انجام رسیده و حساسیتی بیش از حساسیت تست ما را به دست داده است. Weiss در سال ۲۰۰۸ نشان داد که تعداد قابل توجهی از عفونتهای هلیکوباکتریپیلوری که توسط آنالیزهای ایمونوهیستو شیمیایی و یا تستهای تنفسی قابل تشخیص نبودند، توسط PCR قابل شناسایی شدند (۳۲) که این نتیجه با نتایج ما در حساسیت PCR نسبت به سایر روشهای آزمایش شده برابری میکند. در بررسی که توسط Adel و همکارانش در سال ۲۰۱۲ بر روی ۲۹۹ نفر از بیماران صورت گرفت، عفونت هلیکوباکتریپیلوری در ۴۱ بیمار توسط تست اورهآز تنفسی، مثبت ارزیابی گردید در حالی که توسط تست PCR بر روی نمونههای بیوپسی بدست آمده، ۶۲ نمونه، مثبت ارزیابی شدند. در این مطالعه ۸۰٪ از نمونههای UBT مثبت، دارای نتایج PCR مثبت بودند (۱). در آزمایشات ما که بر روی نمونه های بیوپسی صورت گرفت، ۲۳ مورد از نمونه های با نتایج اوره آز منفی، توسط آزمون

اختصاصی DNA ی هلیکوباکتریپیلوری در نمونه های بیوپسی به عنوان یک آزمون تشخیصی از مزایای زیادی برخوردار بوده و در موارد متعددی بکار رفته است. با معرفی روش های مولکولی نه تنها بر ویژگی روش های تشخیصی افزوده شده بلکه به تدریج از مقدار نمونه مورد نیاز برای شناسایی ارگانسیم کاسته شده و حساسیت آزمون ها نیز افزایش یافته است (۲۷). یکی از روش های مولکولی شناخته شده آزمون PCR می باشد که در مطالعات گذشته و مطالعه حاضر برای شناسایی هلیکوباکتریپیلوری در نمونه های بالینی بیوپسی بکار گرفته شده است.

در سال ۱۹۹۸ Jang-jih lu با انجام آزمون PCR بر روی ۵ ژن متفاوت از هلیکوباکتریپیلوری و مقایسه آنها با یکدیگر، اختصاصیت ۹۶٪ و حساسیت ۱۰۰٪ را با هدف ژنی *glmM* که هدف مورد استفاده در آزمایشات ما می باشد را بدست آوردند (۱۹). حساسیت آزمون PCR در آزمایشات ما به تعداد ۱۰ باکتری در نمونه های بیوپسی با اختصاصیت ۱۰۰٪ بود. یکسال بعد، روش PCR با هدف ژنی *glmM* توسط Lu نیز به انجام رسید. این تست اختصاصیت بالایی برای هلیکوباکتریپیلوری داشت و با هیچ یک از محصولات دیگری که بر روی گونیهای دیگر انجام گردید، عملکردی نداشته است (۲۲). در تست های ما نیز اختصاصیت بالای روش PCR با استفاده از PCR در ۷ نمونه DNA مختلف غیر هلیکوباکتریپیلوری به اثبات رسید و هیچگونه تکثیری در DNA های غیر هلیکوباکتریپیلوری مورد استفاده، مشاهده نشد. در سال ۱۹۹۰ Valentine در نمونههای تازهی بیوپسی حساسیت روش کشت، رنگامیزی گیمسا و هیستولوژی را نسبت به PCR در شناسایی هلیکوباکتریپیلوری مورد ارزیابی قرار داد و حساسیت ۱۰۰٪ با اختصاصیت ۹۸٪ را در روش PCR بدست آورد (۳۱). در آزمایشات ما نیز همانطور که نتایج نشان دادند، روش PCR حساسیت و اختصاصیت بالاتری نسبت به تست اوره آز سریع دارا بود. Fabre آزمون PCR را با سه روش کشت، تست اورهآز سریع و هیستولوژی در شناسایی هلیکوباکتریپیلوری در نمونههای بیوپسی معده در ۵۸ بیمار مورد مقایسه قرار داد که اختصاصیت تست PCR در این مطالعه ۱۰۰٪ و حساسیت آن ۹۵٪ بود (۱۰) که همانطور که از نتایج آزمایشات ما نیز بدست آمد اثبات شد که PCR حساس

دقیق و اختصاصی و سریع و در عین حال قابل انجام بودن در کلیه مراکز تشخیصی در سطح کشور، به منظور تشخیص زود هنگام هلیکوباکترپیلوری با هزینه پایین با توجه به بومی شدن این روش و ضمن سریع و ارزان بودن، پرداختن به آن بسیار مهم است. لذا تکنیک فوق به عنوان یک تست مکمل و تاییدی برای روش های تشخیصی همچون تست اوره آز سریع جهت تشخیص و کنترل بیماری حائز اهمیت است. قابل ذکر است تست اوره آز سریع وسیع ترین و گسترده ترین تکنیک تهاجمی جهت تشخیص عفونت هلیکوباکترپیلوری است که اثبات سریع عفونت و ارزش اقتصادی، مزایای اصلی این روش می باشد، اما دارای معایبی نیز است از آن جمله اینکه در زمان کم بودن تعداد میکروارگانیسمها از حساسیت پایینی برخوردار بوده و نیز ایجاد نتایج مثبت کاذب به علت حضور سایر میکروارگانیسم های اوره آز مثبت می باشد. از آنجا که تشخیص سریع بیماری می تواند عامل مهمی در جلوگیری از انتشار بیماری به حساب آید در نتیجه ابداع یک روش تشخیصی سریع که قادر به شناسایی عامل بیماری را در مراحل اولیه بیماری باشد و همچنین امکان استفاده از آن در تمامی مراکز تشخیصی وجود داشته باشد ما را به سمت بررسی بیشتر این تکنیک سوق داد. در این بررسی روش مولکولی PCR به عنوان یک روش علمی و ارزشمند در استراتژی درمانی و بهداشتی پیشنهاد گردید. در این تحقیق اثبات شد تست PCR روشی حساس تر از اوره آز سریع و سایر روشهای متواتر جهت شناسایی هلیکوباکترپیلوری است که می تواند به عنوان روشی دقیق و سریع در شناسایی و پیشگیری به موقع و درمان مبتلایان به بیماری های معده بکار رود.

تشکر و قدردانی

از همکاری های موسسه ایرانیان ژن فناور (IGF)، دانشگاه بقیه اله و پرسنل آن به جهت در اختیار نهادن امکانات آزمایشگاه و بویژه مشاوره ی خانم ها دکتر الهام مسلمی و دکتر پرستو چمن رخ در این زمینه کمال تشکر را دارم و از خداوند یکتا برای تمامی عزیزانم موفقیت و شادکامی روزافزون را خواستارم.

PCR مثبت شناسایی شدند که این نتایج، دقت و حساسیت تست PCR نسبت به تست اوره آز را اثبات میکند. تست اوره آز سریع به دلیل حضور سایر باکتریهای اوره آز مثبت در نمونه های بیوپسی برای ایجاد نتایج مثبت کاذب و نیز به علت پایین بودن تعداد و تراکم سلولها در نمونه ها برای ایجاد نتایج منفی کاذب، بالقوه می باشد. در مطالعه حاضر که تحقیقی لابراتواری می باشد جهت بررسی شیوع هلیکوباکترپیلوری در بیماران مبتلا به عفونتهای معده که از جمله گروه در معرض خطر ابتلا به زخم و سرطان معده هستند، از تکنیک PCR استفاده شد و دقت بالاتر آن را در مقایسه با تست اوره آز سریع به اثبات رسید. تست PCR به گونه ای بهینه گردید که در مدت زمان کمتر از ۳ ساعت به نتایج مورد نظر دست یافته شد و با این روش تشخیص مولکولی که دقت بالاتری در مقایسه با تست اوره آز سریع دارد بیماران مبتلا شناسایی شدند. در مطالعه حاضر در ژنوم هلیکوباکتر پیلوری، ژن *glmM* انتخاب گردید که مناسب ترین ژن برای تشخیص باکتری در نمونه های بالینی در روش های مختلف PCR است. نمونه ها در این بررسی به تعداد ۱۰۰ نمونه بافت بیوپسی معده از بیمارانی بود که تحت اندوسکوپی قرار گرفته بودند. نتایج بدست آمده توسط PCR نشان دهنده حساسیت بالای این آزمون نسبت به تست اوره آز سریع می باشد. بدین ترتیب تعداد ۶۳ نمونه توسط RUT و ۸۵ نمونه توسط آزمون PCR از لحاظ حضور هلیکوباکترپیلوری در آنها، مورد شناسایی قرار گرفتند. در این مطالعه آزمون PCR با ۲۲ جواب مثبت بیشتر نسبت به روش RUT، حساسیتی بیش از RUT را نشان داده است. این نکته قابل توجه است که روش PCR امکان دسترسی به روشی ساده، تکرار پذیر (Re-) producible)، دارای حساسیت بالا و در موارد تعداد زیاد نمونه، را فراهم ساخته و روشی سریع است که احتیاج به آموزش اختصاصی و ویژه برای تعبیر و تفسیر نتایج نداشته و تحت تاثیر ذهنیات و تصورات مشاهده گر قرار نمی گیرد. تست های مولکولی همچون PCR که تکنیکی ساده و سریع که در مدت زمان کوتاهی قابل انجام است خطاهای تشخیصی را به میزان بسیار بیشتری پائین می آورد و حساسیت روشهای تشخیصی را بالا می برد (۲۷). تست PCR حساس ترین آزمایش تشخیصی در بیماران مبتلا به عفونت های معده شناخته شده که روشی

منابع

- (1) Adel F, Mamdouh Z, Manal M, Ebrahim M, Mohamed F. Screening for Helicobacter pylori Infection among Patients with Otorhinolaryngological Diseases May Spare Need for Surgical Interference: A PCR Confirmed Study. *Journal of American Science*, 2012; 8(5): 83-88.
- (2) Banatvala, N, Lopez CR, Owen RJ, Hurtado A, Abdi Y, Davies GR, Hardie JM, and Feldman RA. Use of the polymerase chain reaction to detect Helicobacter pylori in the dental plaque of healthy and symptomatic individuals. *Microb. Ecol. Health Dis.*, 1994; 7:1-8.
- (3) Bickley J, Owen RJ, Fraser AG, and Pounder RE. Evaluation of the polymerase chain reaction for detecting the urease C gene of Helicobacter pylori in gastric biopsy samples and dental plaque. *J Med. Microbiol.* 1993; 39:338-344.
- (4) Blaser MJ. "Who are we? Indigenous microbes and the ecology of human diseases". *EMBO Reports* 7, 2006; 10: 956-960.
- (5) Cardinali L, Rocha GA, Rocha AM, de Moura SB, de Figueiredo Soares T, Esteves AM, Nogueira AM, Cabral MM, de Carvalho AS, Bitencourt P, Ferreira A, Queiroz DM. Evaluation of [¹³C]urea breath test and Helicobacter pylori stool antigen test for diagnosis of H. pylori infection in children from a developing country. *J Clin Microbiol*, 2003; 41(7): 3334-5.
- (6) Chisholm SA, Owen RJ, Teare EL, and Saverymuttu S. PCR based diagnosis of Helicobacter pylori infection and real-time determination of clarithromycin resistance directly from human gastric biopsy samples. *J Clin. Microbiol*, 2001; 39:1217-1220.
- (7) Cho SN. Current issues on molecular and immunological diagnosis of tuberculosis. *Yonsei medical journal*, 2007; 48: 347-359.
- (8) Dore MP, Osato MS, Malaty HM, Graham DY. Characterization of a culture method to recover Helicobacter pylori from the feces of infected patients. *Helicobacter*, 2000; 5(3): 165-168.
- (9) Dunn BE, Cohen H, Blaser MJ. Helicobacter pylori. *Clin Microbiol Rev*, 1997; 10:720-41.
- (10) Fabre R, Sobhani I, Laurent-Puig P, Hedef N, Yazigi N, Vissuzaine C, Rodde I, Potet F, Mignon M, and Etienne JP. Polymerase chain reaction assay for the detection of Helicobacter pylori in gastric biopsy specimens: comparison with culture, rapid urease test, and histopathological tests. *Gut*, 1994; 35:905-908.
- (11) Falush D, Wirth T, Linz B, Pritchard JK, Stephens M, Kidd M, Blaser MJ, Graham DY, Vacher S, Perez-Perez GI, Yamaoka Y, Megraud F, Otto K, Reichard U, Katzowitsch E, Wang X, Achtman M, Suerbaum S. Traces of human migrations in Helicobacter pylori populations. *Science*, 2003; 299:1582-1585.
- (12) Feldman RA, Deeks JJ, and Evans SJW. Multi-laboratory comparison of eight commercially available Helicobacter pylori serology kits. *Eur. J Clin. Microbiol. Infect. Dis.*, 1995; 14:428-433.
- (13) Gebara EC, Pannuti C, Faria CM, Chehter L, Mayer MP, and Lima LA. Prevalence of Helicobacter pylori detected by polymerase chain reaction in the oral cavity of periodontitis patients. *Oral Microbiol. Immunol*, 2004; 19:277-280.
- (14) Goodwin CS, Blicow ED, Warren JR, Waters TE, Sanderson CR, Easton L. Evaluation of cultural techniques for isolating Campylobacter pyloridis from endoscopic biopsies of gastric mucosa. *J Clin Pathol*, 1985; 38: 1127-1131.
- (15) Goosen C, Theron J, Ntsala M, Maree FF, Olckers A, Botha SJ, Lastovica AJ, and van der Merwe SW. Evaluation of a novel heminested PCR assay based on the phosphoglucosamine mutase gene for detection of Helicobacter pylori in saliva and dental plaque. *J Clin. Microbiol*, 2002; 40:205-209.
- (16) Hammar M, Tyszkiewicz T, Wadstrom T, and Toole PWO. Rapid detection of Helicobacter pylori in gastric biopsy material by polymerase chain reaction. *J Clin. Microbiol*, 1992; 30:54-58.
- (17) Hasler V, Owyang C. Approach to the patient with gastrointestinal disease. In: Braunwald E, Hauser S, Fauci A, Harrison's principles of internal medicine, 17th ed, New York, McGraw-Hill, 2008, 966-978.
- (18) Ho S, Hoyle JA, Lewis FA, Secker AD, Cross D, Mapstone NP, Dixon MF, Wyatt JL, Tompkins DS, Taylor GR, and Quirke P. Direct polymerase chain reaction test for detection of Helicobacter pylori in humans and animals. *J Clin. Microbiol*, 1991; 29:2543-2549.
- (19) Jang-Jih Lu, Perng CL, Shyu RY, Chen CH, Lou Q, Chong KF and Lee CH. Comparison of Five PCR Methods for Detection of Helicobacter pylori DNA in Gastric Tissues. *J Clin. Microbiol.*, 1999; 37(3):772.
- (20) Kelly SM, Pitcher MC, Farmery SM, Gibson GR. Isolation of Helicobacter pylori from feces of patients with dyspepsia in the United Kingdom. *Gastroenterology*, 1994; 107(6): 1671-1674.
- (21) Kisa O, Albay A, Mas MR, et al. The evaluation of diagnostic methods for the -detection of Helicobacter pylori in gastric biopsy specimens. *Diagn Microbiol Infect Dis* 2002; 43: 251-5.
- (22) Lu JJ, Perng CL, Shyu RY, Chen CH, sonny KF, and Chao-hunglee. Comparison of Five PCR Methods for Detection of Helicobacter pylori DNA in Gastric Tissues. *J Clin. Microbiol*, 1999; 37(3):772-774.
- (23) Makristathis A, Pasching E, Schutze K, Wimmer M, Rotter ML, Hirschl AM. Detection of Helicobacter pylori in stool specimens by PCR and antigen enzyme immunoassay. *J Clin Microbiol*, 1998; 36(9): 2772-4.
- (24) Mobley HL, Hu LT and Foxal PA Helicobacter pylori urease: Properties and role in pathogenesis. *Scandinavian J Gastroenterol*, 1991; 187:39-46.
- (25) Monteiro L, Gras N, Vidal R, Cabrita J, Megraud F. Detection of Helicobacter pylori DNA in human feces by PCR: DNA stability and removal of inhibitors. *Journal of Microbiological Methods*, 2001; 45, 89-94.
- (26) Schabereiter-Gurtner C, Hirschl AM, Dragosics B, Hufnagl P, Puz S, Kováč Z, Rotter M, Makristathis A. Novel real-time PCR assay for detection of Helicobacter pylori infection and simultaneous clarithromycin susceptibility testing of stool and biopsy specimens. *J Clin Microbiol*, 2004; 42(10): 4512-8.
- (27) Shahhosseiny MH, Tehrani R. Polymerase Chain Reaction (PCR) 165p, Publisher: Islamic Azad University, 2005, 45-68.
- (28) Shahamat M, Alavi M, Watts JEM, Gonzalez JM, Sowers KR, Maeder DW, Robb FT. Development of two PCR-based techniques for detecting helical and coccoid forms of Helicobacter pylori. *J Clin. Microbiol*, 2004; 42: 3613-3619.
- (29) Thomas JE, Gibson GR, Darboe MK, Dale A, Weaver LT. Isolation of Helicobacter pylori from human faeces. *Lancet*, 1992; 340(8829): 1194-1195.
- (30) Vaira D, Ricci C, Acciardi C, Gatti L, Berardi S, Miglioli M. The clinical role of stool test (HpSA) in noninvasive

diagnosis of Helicobacter pylori infection. Turk J Gastroenterol, 2000; 11(2): 97-102.

(31)Valentine JL, Arthur RR, Mobley HL, Dick JD. Detection of Helicobacter pylori by using the polymerase chain reaction. J Clin. Microbiol, 1991; 29(4):689-695.

(32)Weiss J, Tsang TK, Meng X, Zhang H, Kilner E, Wang E, Watkin W. Detection of Helicobacter pylori gastritis by PCR: correlation with inflammation scores and immunohistochemical and CLO test findings. Am J Clin Pathol, 2008; 129(1):89-96.

Archive of SID